

דף מקשר

פנינים וחידושים חידות והלכות על

הדף היומי

'דף אחד שמקשר עם אחד לאב אחד'

מהנאמר בשיעור הדף היומי בבית הכנסת התאחדות האברכים פרדס כץ

פרשת האזינו שבת שובה ח' תשרי התשפ"ז

מסכת חולין קל"ו-קמ"ב

הדף אליבא דהלכתא

דבר העורך

בדף קמא. גדול השלום

מעשה שהיה באדם שביקש מאשתו שתכין לו מידי יום את ארוחת הצהריים בדיוק בשעה 1:00 משום שבשעה זו הוא חוזר יגע ורעב ממקום עבודתו, האשה עם כל רצונה הטוב התקשתה מאוד לעמוד בזה, משום טרדות הבית המרובים ובעיקר מחמת צער גידול הילדים, כך יצא שלמעשה בכל יום הארוחה של הבעל אחרה בכמה שעות... ביום מן הימים הבעל חזר ממקום עבודתו כשהוא רעב מחמת שלא טעם כלום ואף לא פת שחרית, והנה בעודו הולך ברחוב ומחשבות של כעס ממלאות את מוחו, שגם היום יבא לביתו וכרגיל לא יהיה לו ארוחה מוכנה, פתאום ריח של תבשילים ערבים נכנס באפו, ולא היה כל כך קשה להבין כי הריח מגיע ממסעדת הבשרים הסמוכה, "הגיע הזמן שאהנה פעם אחת מארוחה דשנה בזמן, ואגיע לביתי שבע ורגוע" חשב האיש בליבו, ונכנס למסעדה, כטוב ליבו ישב האיש ואכל ברבורים פטומים וכל מיני מטעמים... אח"כ שילם ופנה לשוב לביתו.

והנה פותח האיש את דלת ביתו, ונדהם לגלות מחזה נדיר מול עיניו... שולחן ערוך בכל מיני מטעמים, "הכנתי לך הפתעה בעלי היקר, ארוחה מיוחדת במינה עליה עמלתי מהבוקר ועד עכשיו, ארוחה שטרם סעדת כמותה, בשביל שתדע מה אני רוצה להכין לך תמיד אלא שנבצר ממני מחמת העיסוק בצרכי הבית ולא מחמת אי רצוני לעשות לך כך", כך היו דברי האשה בפנים קורנות, אבל הוא נבדק לגמרי משום שהוא היה שבע עד קצה גבול היכולת אחרי שפינק את עצמו במסעדה כמו שצריך... ואילו היתה מכינה אשתו ארוחה בשרית עדיין היה דוחק את עצמו לאכול, אבל הבעיה העיקרית היתה שהיא הכינה ארוחה חלבית, סוגים של הרבה גבינות, וסוגי מוקרמים, מרקים, לזניות, קינוחי גלידות ועוד...

עמד האיש והסתפק מה לעשות, הרי אילו יגלה לה שאינו יכול לאכול את מעשי ידיה כיון שלא סמך עליה ואכל במסעדה, בודאי יופר השלום בית, ואם כן אולי מותר לו לאכול, שהרי ומה אם שמו של הקב"ה שנכתב בקדושה אמר הכתוב שימחה על המים בשביל להטיל שלום בין איש לאשתו, א"כ איסור דרבנן של אכילת חלב לאחר בשר עוף (שהוא תרי דרבנן שהרי אף בשר בקר לא אסרה תורה אלא אכילת בשר בהמה בחלב שנתבשלו יחד) לא כל שכן שמותר... ואכן, הכריע האיש לעצמו שמותר לו לאכול ממטעמי אשתו למען השלום, אבל לאחר מעשה היה ליבו נוקפו האם באמת עשה כשורה או לא.

משבאה שאלה זו אל שולחנו של הגאון הגדול הרב יצחק זילברשטיין שליט"א, השיב שיש לפשוט שאלה זו מהנלמד בסדר "הדף היומי" בשבוע החולף במסכת חולין בדף קמא. אמר מר גדול שלום שבין איש לאשתו שהרי אמרה תורה שמו של הקב"ה שנכתב בקדושה ימחה על המים, והאי מצורע כיון דכמה דלא מטהר אסור בתה"מ וכו' מהו"ד כיון דאסור בתה"מ ליתני עשה ידיה ולדחי עשה דשלוח הקן קמ"ל. הרי לנו שאע"פ שגדול השלום שהותרה מחיקת השם בשבילו, אך לא הותר שום איסור אחר ולא איסור בשר בחלב אפילו דרבנן, וכמו בסוגייתנו שלא דוחה עשה שלו את עשה של שילוח הקן, ואמרו 'תשלח' ואפילו דבר מצוה.

ומה שהיה צריך לעשות, זה לשנות מן האמת אך לא לשקר, וכגון שהיה אומר לאשתו שאינו יכול לאכול את מאכליה מפני שהוזמן לסעודת ברית מילה או פדיון הבן וחיובו לאכול שם... ואותו האדם צריך כפרה על מה שעשה, וכפרתו תהא בכך שישתתף בשיעור תורה בהלכות בשר וחלב. ועיין "דף מקשר" על מסכת יבמות דף סה. (ע"פ והערב נא ח"ב)

אחת המעלות של לומדי הדף היומי שלומדים עוד ועוד מושגים בכל חלקי התורה! כל לימוד מרגלית! כל הלכה פנינה! והיהודי הלומד הוא אוצר שלם!!!

מנהג היה לו לגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל, שבכל ערב יום כיפור היה הולך להשתטח על קברי צדיקים ולהתפלל בדמעות שיזכה לעבוד את עבודת היום הקדוש כראוי ולזכות לחתימה טובה. שנה אחת ביקש רבי חיים מהנהג שלו לנסוע אל קברו של ה"אור החיים" הקדוש, אך בהגיעו חש שלבו אטום, וכמה שניסה לעורר את עצמו לתפילה לא הצליח להתרגש. ביקש רבי חיים לנסוע אל הכותל המערבי, ובדרכם חלפו בסמוך ל"יד אבשלום". לפתע הרגיש רבי חיים התעוררות בלבו וביקש מהנהג לעצור. כשהגיעו למקום, החל רבי חיים להתפלל בדבקות עצומה, ודמעות רבות זלגו מעיניו. הנהג התפלא ושאל: מה מצא הרב בקברו של אבשלום, שהיה בן מביש שמרד באביו דוד ורדף אותו עד שנאלץ דוד המלך לברוח מירושלים כשהוא יחף ובוכה? השיב לו רבי חיים: "את התשובה תשמע לפני תפילת כל נדרי". בליל יום הכיפורים, לפני תפילת כל נדרי, הסביר רבי חיים: אבשלום רדף את דוד אביו כדי להורגו, ואף על פי כן, כאשר הודיעו לדוד שמת אבשלום, דוד המלך בכה עליו בכי גדול וקרא: "בני אבשלום, בני, בני אבשלום, מי יתן מותי אני תחתיד, אבשלום בני, בני". לאחר מכן חזר וקרא עליו: "בני אבשלום, אבשלום בני בני". כך קרא דוד "בני" שמונה פעמים, וחז"ל אמרו ששבע פעמים העלהו משבעה מדורי גיהנום, ובפעם השמינית הביאו לגן עדן. "האם ניתן להבין מה זה בן שרודף את אביו להורגו", זעק רבי חיים, ולמרות הכול רחמי האב על בנו רבים כל כך! על אחת כמה וכמה ריבונו של עולם, אבינו אב הרחמן, שאנו בני ואהוביו, ואף אם חטאנו הרי זה מחמת התגברות היצר הרע – שוודאי ירחם עלינו וימחל לנו!"

שבת זו נקראת "שבת שובה", על שם ההפטר ששקוראים בה מדברי הנביא הושע: "שובה ישראל עד ה' אלוקיך". ובהמשך ההפטרה אומר הנביא: "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'". כל אחד צריך לקחת עמו דבר, קבלה טובה, התחזקות או מעשה טוב, ולשוב בהם אל אבינו שבשמים.

ערב יום הכיפורים תשפ"ז זוכים לומדי הדף היומי לסיים את המסכת הנפלאה, מסכת חולין, ולהגיע אל היום הקדוש עם "דברים" של תורה. זכות התורה תעמוד להם ולכל בית ישראל, שנזכה לשוב אל ה' בלב שלם ולזכות לגמר חתימה טובה! מאיר ישראל ארוגטי

השיעור בדף היומי נמסר בכל ערב בין השעות 20:30-21:40 בבית הכנסת "התאחדות האברכים" רחוב מנחם בגין 48 פרדס כץ ב"ב (ליד טיפת חלב). השיעור נמסר בטוב טעם ודעת בבהירות ובשפה השווה לכל נפש מפי הרב מגיד השיעור

בדף קלו: רחלים אמר ליה אתנייה רחלות וכו'

האם אכן צריך לדקדק בתורה שבעל פה כמו בלשון התורה שבכתב. כותב רבי ירוחם ממיר בדעת תורה (בראשית, הקדמת מילין ד"ה אומרים) שמבואר בקידושין (ל) שעיקר לימוד הראשונים היה בספירת האותיות עד שנקראו בלשון סופרים, ואומרים בשם הגר"א שגם בדברי חז"ל הקדושים יש ללמוד האותיות ומספרם, ואין ספק שהגר"א היה לומד גם בתורה שבע"פ כעין דרך זו שאמרו על וא"ו דגחון שהוא חציין של אותיות הס"ת, וכך היה הוא לומד גם בתורה שבע"פ, ואנחנו כבר אבדנו כל ההרגשה הזאת ולא נשאר לנו אלא רק הסקת סברות הסוגיות ולא יותר... ולא יודעים שמכל אות ואות יוצאים תילי תילים של הלכות, ולא מתבוננים על רוב הקדושה שבכל אות ואות וכו', וזה חידוש נפלא בלימוד התורה, מהפכה גמורה באופן הלימוד שנשתבשנו בו, הכל נתגשם אצלנו לעסק של מיצוי סברות וקריאת רעיונות וכדומה בלבד... עכ"ל. וכן בספר יסוד ושורש העבודה (שער הניצוץ פ"ה ד"ה הא"י) כי שכל אדם חייב להאמין שכל מה ששנו חז"ל במשנה ותלמוד בבלי וירושלמי וספרא וספרי ותוספתות ומכילתא ומדרשים שהם תושבע"פ שניתנה מסיני, מלבד הפירוש הפשוט יש בהם רמזים וסודות לאין מספר כמבואר בזוהר.

בדף קלט: משה מן התורה מנין וכו' המן וכו' אסתר וכו' מרדכי וכו'

יש להבין מדוע דוקא בשמות אלו חיפשו להם בסוגייתנו מקור מן התורה. וביאר המהרש"א, משום שבארבעת שמות האלו מצינו שיש להם שמות נוספים, במשה מצינו במדרש שהוא קרוי גם טוביה ואביגדור, ובהמן אמרו שהוא ממוכן, ואסתר נקראה הדסה, ומרדכי נקרא פתחיה, וא"כ היה מקום לומר שכל שמות אלו אין בהם עיקר מן התורה, כי את השם 'משה' נתנה לו בתיה בת פרעה, ושמות המן אסתר ומרדכי הם שמות פרסיים, לכך חיפשה הגמרא מקור לשמות אלו מן התורה, ואמרה שהשם משה כבר נרמז בפסוק 'בשגם הוא בשר', והיו ימיו מאה ועשרים שנה' האמור בפרשת בראשית ו'בשגם' הוא גימטריה של 'משה' ונרמז שיהיו ימיו של משה מאה ועשרים שנה וכמו שפירש רש"י, ונמצא שכבר קודם שנקרא כך ע"י בת פרעה, כבר נקרא שמו משה.

בדף קלט: משה מן התורה מנין בשגם הוא בשר

בעלי המוסר ביארו מאמר זה כך. משה מן התורה מנין, כלומר מי אמר שמשה רבינו לא נולד 'משה רבינו' אולי הוא איש האלוקים וכך ירד מהשמים ולא היה ילוד אישה עם יצר הרע ורק ע"י התורה השלים את עצמו והגיע למדרגה עליונה, וזהו משה מן התורה מנין, מהיכן יודעים שנעשה למשה רבינו רק ע"י התורה, ואמרו 'בשגם הוא בשר' כי הרי הוא היה בשר ודם כמו שאר בני אדם, וההמשך של הפסוק 'והיו ימיו מאה ועשרים שנה', וכמו שמסופר מהמגיד מדבנא שראה בחלומו שהוא נמצא בבית דין של מעלה ובא איש צעיר וקראו לו זקן, אחר כך בא איש זקן וקראו לו צעיר, ותמה, הרי כאן זהו עולם 'האמת', והשיבו לו שהצעיר הזה ניצל את כל שנותיו לתורה ולמצוות לכן הוא נקרא לפי מעשיו זקן, ואילו הזקן, לאחר שחישוב את כל הזמן שעסק בתורה ומצוות במשך ימי חייו, לא נמצאו בהם רק כמה ימים מועטים ולכך נקרא צעיר...

בדף קמא. שלחה וחזרה אפילו ארבעה וחמשה פעמים חייב לשלחה

האחרונים חקרו בדיון זה שצריך לשלח את היונה שחזרה לקן אפילו כמה פעמים, האם זה חיוב חדש בכל פעם לשלחה שוב או שזה המשך החיוב הקודם, ויש בזה נפק"מ, א. לשיטת הראב"ד והרוקח שמברך על מצות שילוח הקן, יהיה תלוי בזה אם יברך בכל פעם בשילוח נוסף או לא. ב. בצפנת פענח כי לפי השיטות שחייב בשילוח רק ברובה לקחת את הבנים, אזי יש לדון אם שילחה ולאחר שחזרה לרבוץ על הבנים שוב אינו רוצה לקחת את הבנים, וזה תלוי אם זה חיוב חדש לשלחה או שעדיין חייב רק מחמת החיוב הראשון. ג. יש שכתבו שאם אנו אומרים שבחזרה האם על הבנים עדיין לא נתקיים חיובו הראשון, אז כשחזרה אין צריך שתברוך על הקן כפי כל התנאים הנצרכים לחיוב בשילוח הקן, אלא אף אם רק מרחפת יהיה מחויב לחזור לשלחה משום שנתגלה שעדיין לא נתקיים שילוחו הראשון.

בדף קמב. מצוות חמורות

כתב החתם סופר שיש לחקור איזה מצוות הם קלות ואיזה הם חמורות, וכתב שאין לומר שמצוות חמורות הם מה שחייב עליהם כריתות ומיתות בי"ד, כי לזה אי"צ ראיה וק"י, כיון שענשם מפורש כרת ואבידת נפש, א"כ שכרם הוא אריכות ימים, וגם אין לומר שחמורות הם מה שצריך להוציא עליהם ממון רב שהרי על מצות עשה אי"צ ליתן הון רב, אלא ביאר החת"ס ע"פ המדרש 'מי יגלה עפר מעיניך' אדם הראשון מצוה אחת נצטוו ולא מצי למיקם בה, ואילו ישראל, אדם מטריח אחר בהמה מתאוה ומשתוקק לאכול בשר והוא טורח בבדיקת סכין ושוחט מומחה ולבסוף מוצא סירכא בריאה וזורקה לכלב, הרי איבד ממון וטרחה וכלתה נפשו לאכול, ובסוף ריקם מכל, ואין פוצה פה ומצפצף ומהרהר ח"ו, וכן חתן מתאוה ליום חופתו ושמת ליבו, ובשעה שרוצה לזווג אומרת לו כשושנה אדומה ראיתי כחרדל, ופורש, הוה סוגה בשושנים, וזה הק"י משילוח הקן שהיא מצוה ללא טירחה גדולה ואילו הם בהרבה טירחה. והוסיף החת"ס שלכך נשנתה משנה זו בסוף מסכת חולין שדיברה מענין השחיטה שהוא טורח גדול וזוהי המצוה החמורה שאמרו כאן.

דף קלח: – מתחיל הפרק על מצות שילוח הקן, וסימנך: דף קל"ח ר"ת קן לשלח חובה (ודנו בפוסקים אם חובה או רשות).

דף קלט: – עוף טמא פטור מלשלח מנא הני מילי וכו', המקור לכך ששילוח הקן לא נוהג בעוף טמא, וסימנך: דף קל"ט ר"ת קן לא טמא.

דף קמ: – משנה היתה מעופפת, בזמן שכנפיה נוגעות וכו', דין יונה מעופפת אם מקיים שילוח הקן, וסימנך: דף ק"מ ר"ת קן מעופפת.

דף קמב: – משנה מה אם מצוה קלה שהיא כאיסור אמרה תורה למען ייטב לך והארכת ימים וכו', וסימנך: דף קמ"ב ר"ת קלה מצוה באיסור.

חידות הדף

שאלות

- א. מדוע דברי נביאים נקראים דברי קבלה?
- ב. עד כמה החשיבות הגדולה של ט"ע?
- ג. מדוע יש שסוברים שאין לברך על מצות שילוח הקן?
- ד. האם יש מצות שילוח הקן דוקא ביונה או גם בתרנגולת?
- ה. האם קיום מצות 'ובערת הרע מקרבך' נוהג גם בבעל חי רע או רק באדם רע?
- ו. היכן בסוגייתנו מוזכרים הנזירים מהודו?
- ז. האם עופות הנוצרים באילנות מקיימים בהם מצות שילוח הקן?
- ח. האם מצות שילוח הקן נוהגת בשבת?
- ט. האם יש ענין לאכול את היונה שעשו בה שילוח הקן?
- י. מה המקור לקיים מצות שילוח הקן כסגולה ללדת ילדים?

תשובות

- א. **בדף קלו:** דבריהן דברי תורה ודברי בריבי דברי קבלה. פירש רש"י: תורת משה קרויה תורה לפי שניתנה תורה לדורות, ושל נביאים לא קרי אלא קבלה שקיבלו מרוח הקודש כל נבואה ונבואה לפי צורך השעה והדור והמעשה. וברש"י במסכת תענית (טו. ד"ה ובקבלה) כתב: כל מקום שהנביא מצוה ומודיע ומזהיר את ישראל קרי להו קבלה. ובתוס' רבינו פרץ בב"ק (ב: ד"ה מדברי) כתב: דברי נביאים קרי להו דברי קבלה, על שם שהנביאים קובלים וצועקים על צרות הנראות להם בחזון, ע"כ. ובכוונת רש"י בתענית יש שפירשו כרש"י כאן (עיי' רעק"א שם) ויש שפירשו בכוונתו כרבינו פרץ. והמהר"ץ חיות כ' בשם המחזור ויטרי שהטעם הוא מפני שהיו מקובלים להנביאים בע"פ מסיני ואח"כ כתבום הנביאים על ספר, שאמרו עד דאתא יחזקאל מאן אגמרינהו אלא הלכתא נינהו ואתי יחזקאל ואסמכא אקרא.
- ב. **בדף קלו:** אין דברי תורה מקבלים טומאה. כלומר שלהלכה אין חיוב בט"ע, אך מ"מ מעלתה גדולה כמו שמובא בשו"ת מן השמים (ס"ה) ששאל אם יש להקל בט"ע לתפילה, והשיבו לו שדבר זה גורם את אורך הגלות, כי אם היתה תפילת ישראל כתיקונה שלפחות השליחי ציבור יטהרו עצמם, ימהרו ביאת גואל. ובמגיד משרים להבית יוסף (פ' בהר) אמר לו המגיד, אל תבטל תמיד ט"ע כי אין אתה יודע מתן שכרה, והאריז"ל כ' (בשער רוח"ק דף ד) אין דבר יותר מוכרח וצריך אל האדם בענין ההשגה כמו הטבילה שצריך שיהיה האדם טהור בכל עת, ובמסכת ברכות (כב.) אמרו כל המחמיר בזה מאריכין לו ימיו ושנותיו. והגר"ח"ק כ' שכל החיבורים שנתקבלו בעם ישראל הם אלו שהמחבר שלהם הקפיד על ט"ע.
- ג. **בדף קלח:** שילוח הקן. י"א שאין מברכים על מצוה זו, ומצינו כמה טעמים לכך, א. בשו"ת תורת נתנאל (לבעל הקרבן נתנאל, ס"ט) כ' שבכל שילוח יש חשש שמא הביצים מוזרות ולא קיים מצוה. ב. בספר שערי דעה (יו"ד רצב ס"ב) כ' שכיון שההלכה שחייב לשלוח אפי' מאה פעמים לכך אינו מברך כיון שעדיין לא נגמרה מצוותו. ג. הרשב"א כ' שהוא משום מצוה הבאה בעבירה, ועיין בדבר אברהם (ח"ב ס"ח ס"ק כב) מה שביאר בדבריו, ועוד טעמים מהראשונים.
- ד. **בדף קלח:** שילוח הקן נוהג וכו'. ובהמשך המשנה אמרו ואינו נוהג אלא בשאינו מזומן, איזהו שאינו מזומן כגון אווזים ותרנגולים שקנו בפרדס וכו', הרי מפורש שנוהג גם בתרנגולים ואווזים ושאר עופות.
- ה. **בדף קלט:** וקיומי ביה ובערת הרע מקרבך. בריטב"א כתב שאע"פ שפסוק זה נאמר באדם, לומדים בק"ו שכל שכן שדין זה נאמר גם בבעלי חיים. וכן מבואר מתוס' בסנהדרין (פ. ד"ה בשור), אך המגיד משנה (נזקי ממון פ"י ה"ז) כ' בדעת הרמב"ם שלא נאמר דין זה אלא על בני אדם ולא על בעלי חיים, ועיין באחרונים מה שביארו בשיטתו שלא יקשה מסוגייתנו.
- ו. **בדף קלט:** מצא קן בראשו של אדם מהו. בערוך השולחן (יו"ד רצב ס"ז) כ' שכוונת הגמרא במצא קן בראשו של אדם, היינו כמו הפראים שבמדינות הודו המתבודדים ביערות במקום אחד ונקבץ עפר על ראשם, ומפני ריבוי העופות יש שעושים קינים על ראשיהם...
- ז. **בדף קמ:** לא אמרה תורה שלח לתקלה. הריטב"א כ' שמכאן הביא ר"ת ראייה שאותם העופות שנוצרים מהעצים, מותרים באכילה ואינם שרץ העוף שהרי לא אמרה תורה שלח לתקלה, אך הריטב"א עצמו חולק על ר"ת.
- ח. **בדף קמא:** במה משלחה. כ' החת"ס (כאן) שלדעת הרמב"ם שצריך לאחוז את האם בידי ושלחה, אסור לעשות שילוח הקן בשבת, משום שהאם מוקצה, וכן פעמים שיש בזה איסור צד, ובספר שלח תשלח (עמ' עז) כ' בשם הגר"ח קנייבסקי שלהרבה פוסקים לקיחת הבנים לאחר השילוח זהו חלק מהמצוה, והרי בער"ש היו מוקצים משום שהאם רבצה עליהם, וכן משום שצריך לקנותם ואסור לעשות קנין בשבת, ובחתי"ס כ' עוד שעי"פ הזהר ענין השילוח הוא לעורר יללה עילאה של האם על בניה, ובשבת אסור לעורר יללה.
- ט. **בדף קמא:** ואחד ליה רבא פרסתקי. כ' בשו"ת תורה לשמה המיוחס לבא"ח, שרבא השתדל לתופסה משום שיש ענין לאכלה מאחר שנעשה בה מצות שילוח הקן, וכמו שנוהגים ליקח ללחם משנה את פת העירוב תבשילין.
- י. **בדף קמב:** למען ייטב לך. זהו במדרש (כי תצא ו) מה מתן שכרה, שאם אין לך בנים אני נותן לך בנים שנאמר שלח תשלח, והדר 'ואת הבנים תקח לך'...

מילתא דבריחזותא

בדף קלט: המן מן התורה מנין המין העץ

בעל המכנה לוי אמר בדרך הלצה שמה שאמרו חז"ל שבתו של המן השליכה על ראשו של המן את הכלי של השופכים, הוא על פי הדין, שהרי אמרו בסוגיין המן מן התורה מנין שנאמר 'המן העץ' ואמרו בסנהדרין (ע: ר"א) עץ הדעת חטה היה, והמעשה של המן היה בפסח, אי"כ עשתה כדין, שהרי מצא חמץ בפסח כופה עליו כלי...

בדף קמא: אשתו

שאלו לרב אחד שאתרע מזלו ונשא אשה רעה: בלך בן ציפור נשוי היה או רווק? 'רווק היה' השיב הרב בבטחה, שאלוהו מנין, השיב: אילו נשוי היה, לא היה צריך לטרוח ולהביא את בלעם בשביל לקלל...

בדף קלט: מרדכי מן התורה מנין

סיפר הגאון רבי יעקב מרדכי גרינוולד. היום ידוע ומפורסם עניין צפונות התורה, והנה, אני זכיתי לשמש את רבי מיכאל דוד וייסמנדל זצ"ל, שהיה 'אבי הקודים'. לא היה לו מחשב, הכל היה במוחו, מוח של עילוי גדול הייתי אצלו פעם סמוך לפורים, והוא שאל אותי: "כבר ספרת כמה אותיות יש במגילה?" אמרתי לו: "אינני יודע". והוא אמר: "אני יודע. יש שנים עשרה אלף ומאה תשעים ושש אותיות!" שאלתי: "ומה אפשר לעשות עם המספר הזה?"

תביא לי חומש". הבאתי. "תמנה מהאות א' הראשונה בתורה כמניין האותיות שבמגילה (12,196) - תגיע לאות ס'. מאות זו תמנה שוב כמניין אותיות המגילה - תגיע לאות ת'. ומשם תשוב ותמנה כמניין אותיות המגילה ותגיע לאות ר', שזהו השם אסתר". זהו דבר פשוט נפלא! אמרתי לו בבת צחוק: "ומה יעשה מרדכי, הרי תהיה לו עוגמת נפש" ... השיב הרב: "אינני יודע, אבל תבוא בשנה הבאה".

שנה לאחר מכן, חזרתי ושאלתי: "מה עם מרדכי?" אמר לי: "מצאתי רמז גם למרדכי, הרי אמרו חז"ל (במסכת חולין דף קל"ט:): מרדכי מן התורה מניין? דכתיב (בפרשת כי תשא, שמות ל', כ"ג): וְאַתָּה קַח לְךָ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֵרָדֹךְ וּגֹי', ומתרגמין "מירא דכיא" - זהו המקום בו מרומז מרדכי בתורה. ועכשיו תמנה מהאות מ' של 'מר דרור' כמניין אותיות המגילה - תגיע לאות ר'. תמנה שוב - תגיע לאות ד'. תמנה שוב - תגיע לאות כ', ושוב תמנה ותגיע לאות י', שזהו השם מרדכי!! פלאי פלאים!!! ממשיך הגרי"מ גרינוולד: לפני שנים רבות התארח בביתנו אשה מאוד חכמה ומכובדת. היא שהתה בסמינר ליהדות, שם התווכחה עם כל הרבנים, והיה להם קשה איתה... שלחו אותה להתארח אצלנו. לאחר הסעודה, היא ביקשה קצת לדבר. שאלה את כל השאלות שהיו לה, ואמרה שאינה מאמינה בתורה מן השמים, ושזה דבר שאי אפשר להשיג.

לפתע עלו במוחי הדברים הנפלאים ששמעתי מהרב וייסמנדל. סיפרתי לה את עניין הפורים, ואת רמזי "מרדכי ואסתר" בתורה. היא הקשיבה לדברים, ואחר כך קמה מהשולחן והלכה לחדרה.

בבוקר ראינו אותה טרוטת עיניים ועייפה. היא אמרה שישבה על המחשב, ועבדה על העניין, זה היה תחום עבודתה. לקח לה כמה שעות עד שעלה בידה לברר מהם אחוזי הסיכוי שדבר שכזה יקרה. ולא יזו מסקנה הגיעה? - - - "זה בלתי אפשרי מבחינה הסתברותית-סטטיסטית!!!"

שנים רבות אחרי כן, הייתי בחתונה. כשירדתי מהחופה, שמעתי אשה קוראת בשמי. אמרתי: "סליחה, אינני מכירך". אמרה לי: "אני אסתר ומרדכי... אתה רואה ברוך ה' אני הולכת בכיסוי ראש, יש לי בעל שלומד בכולל, ויש לנו ילדים שהולכים לישיבה שגם אתה תהיה מרוצה ממנה!" (בינת המידות!).

מערכת "דף מקשר" מאחלת ברכת מזל טוב ללומדי הדף היומי ולמנויי העלון, לרגל סיום מסכת חולין וגמר חתימה טובה.

ניתן להוריד עלון זה ועלונים קודמים במערכת "שבת" בקול הלשון

העלון מוקדש לעילוי נשמת ר' מיכאל דפן בן דיזי ז"ל	העלון מוקדש לעילוי נשמתו וחסונו של מו"ז המקובל הצדיק ר' אהרן שלום בן טאוס זצוקלה"ח	ניתן להאזין לשיעורי הרב ר' אברהם נעימי שליט"א גם דרך "קול הלשון" 6761* בשידור חי, או בשידור חוזר בהקשת 7* ואח"כ 996908	לברכה והצלחה לנדיב הדגול ר' ניסים בן זהבה חי"ו	העלון מוקדש לרפואה שלימה לר' ניסים בן אנה ורינה בת קלרה חי"ו
---	---	---	---	---

ניתן להאזין לשיעור בדף היומי בשידור חי ושידורים חוזרים בכל ערב בשעה 20:30 בקו כל רגע במס' 0799-170-770 וכן בקו היכל המלך שלוחה 7 במס' 0723-400-550 כמו כן ניתן להעביר תרומות עבור הוצאת העלון וכיבוד לשיעור בטל' 0548496909